

Side 7.

Peter taler om hvorledes vi må legge av synden og leve et rett liv både i samfunnet og i hjemmet og blant de kristne.

Vår sorg som kristne er at det lykkes så altfor lite. Vi har så mange svikt i vår hverdagskristendom. Men vi må ikke begå den feilen å kalle slik formaningsstale for lov, og den er vi ferdig med. Vi skal lese og bruke hele Guds ord. Det ligger stor velsignelse i det.

3. En endelig hellighet i himmelen.

Når Jesus Kristus åpenbarer seg, skriver Peter i v.13. Da vil mange ting skje. I denne sammenheng skal vi bare peke på temaet hellighet.

For Guds åsyn er vi fullkomne, for oss selv og andre mennesker er det en skjult hellighet. Og den er det ikke noen brist ved. I vårt hverdagsliv eier vi derimot en heller skrøpelig hellighet som er full av brist og mangler. Det er vår erfaring som vi bare må erkjenne.

Når Jesus kommer igjen og vi skal til himmelen, skjer derimot noe. Da vil den fullkomne himmelske hellighet bli vår erfaring! Vi blir også fullkomne i gjerning og hverdagsliv. Det vet vi bl.a. av ordet i 1. Joh.3,2: "*Vi vet at når han åpenbarer seg, skal vi bli ham lik, for vi skal se ham som han er.*"

Da opplever vi frelsens fylde og får svaret på alt. Her er mange uløste gåter i livet, og vi venter på mange svar.

Dette hadde W. A. Wexels sett inn i da han skrev:

*Tenk når engang jeg uten synd skal leve,
hver tanke ren, hver gjerning uten brist,
når aldri jeg behøver mer å beve
for muligheten av en syndig lyst.*

Da er vi evig frelst og ved målet

Hovedbegreper i den kristne tro.

Del V.

**Af Nils Dybdal-Holthe.
Maj 2008.**

Side 1.

5) Helliggjørelse.

I 1. Pet. 1 finner vi noen av de sterkeste ord om kristenlivet. Peter skriver både om Jesus død som grunnlaget for kristen tro, om Guds ord der vi finner ordet om frelse, om gjenfødelse og målet for troen. Nå kommer han til selve livet. Hvorledes skal jeg leve det?

Da taler han om et hellig liv. Og det er ikke selvsagt for oss. Det kommer ikke automatisk om jeg har en sann tro på Ordet og er blitt født til nytt liv. Nei, *"her gjelder kjempe, ja trengte seg fram, ellers ei himlen du vinner"*.

Ordet hellig har to sider: utskilt fra verden og innvidd til Gud. Søndag kaller vi en hellig-dag, og det illustrerer godt dette ordet. Denne dagen skulle være utskilt fra de andre dagene og ikke benyttes til arbeid og pengejag. Den skulle derimot være innvidd til Guds ord og samværet med de troende. - Men er den alltid det? Slik er det også med det hellige livet for en kristen. Gud har en mening med det.

Spørsmålet blir nå: når Jesus sitt mål med oss? For å hjelpe oss i det, kommer apostelen nå med flere formaninger til de troende. Og målet er et hellig liv her på jorden.

1. I Kristus er vi hellige og fullkomne.

Dette kan vi kalle den objektive hellighet, og den gjelder for Gud og er synlig i himmelen. Det er en skjult hemmelighet, men åpenbares for troen. Vi får del i Guds hellighet, Hebr. 12,10. I denne betydning er alle kristne 100 % fullkomne, vi er helt innviet til Gud. Det mangler ingen ting.

Side 6..

Som ufrelste var vi ulydige og vantroende. Som kristne er vi født på ny inn i Guds familie og har fått Gud til Far med hans natur (2. Pet.1, 4). Av det følger at det skulle være naturlig for oss å lyde vår himmelske Far.

Barn kan være ulydige og vrange, det er heller ikke ukjent for Guds barn. Derfor kommer en oppfordring her som sier: Dere er faktisk lydige barn, fordi troen er lydighet, som Luther understreker.

Men da er det viktig, sier Peter, at dere ikke lenger følger de syndige lystene slik som før.

Meningen er den samme som i Rom. 12,1-2: Skikk dere ikke lik denne verden.

Det er ikke de verdslige som skal sette standarden for Guds barn. Det skal Bibelen og Guds vilje gjøre.

Vi legger merke til at de sterke ordene om hellighet kommer umiddelbart etter talen til lydige barn. Denne side ved helliggjørelsen er lydighet mot Gud og hans vilje. Så skarpt må vi si det. Den som altså forakter formaningen til et nytt liv, lever ikke i helliggjørelsen.

5) En ting til nevner Peter: Ferdes i frykt for Gud i deres utlendighets tid, v. 17.

Dette kommer rett etter ordet om hellighet.

Den som har den rette frykt for Gud, vil være lydige. Misser vi frykten for Gud, lukker han oss ute fra sitt rike og arven. Ef. 5,5. 2. Kor. 5,10. Gud dømmer uten å ta hensyn til menneskene. Gud er upartisk og 100 % rettferdig.

Nesten hele resten av brevet er nå en videre forklaring på det hellige livet, kap. 5,11.

Side 2.

Det er dette Pontoppidan skriver om slik: *"Gud av bare nåde frikjenner en botferdig og troende synder både fra synden og dens straff, og i stedet tilregner ham Kristi rettferdighet. Ja, anser ham i Kristus som om han aldri hadde syndet."*

Han skriver om dette under rettferdig-gjørelsen, men han regner det som en del av selve helliggjørelsen i vid betydning (sp. 486).

Og vi har mange skriftsteder som sier dette. I vår tekst v. 15-16 skriver Peter at Gud er hellig, derfor skal vi være hellige. Det er sitat frå 3. Mos.19,2 og 11,44.

Det ble skrevet til israelitter, og her viser Peter at det samme gjelder for oss kristne.

Om dette sier Luther til denne teksten: *"Fordi jeg er din Herre og Gud, og de er mitt folk, må de være lik meg... La Gud alene regjere, leve og arbeide i dere. Da er dere hellige slik Han er hellig."*

Paulus skriver til de kristne i Efesus og sier: Til de hellige i Efesus - som tror på Kristus (Ef. 1,1). De hellige er altså de som tror på Kristus. Det samme ser vi i 1. Kor.1,2. Der kaller han de kristne *"de som er helliget i Kristus Jesus, dere hellige som er kalt"*. Og vi vet at de kristne der ikke var fullkomne i livet.

Likevel var de hellige.

Og hemmeligheten til det finner vi i 1. Kor. 1,30: Kristus Jesus ..har blitt vår helliggjørelse.

Side 5.

2) Deretter taler ordet å være vakne eller edrue (NO-38).

Å være edru er å ikke drikke vin eller alkohol. Så sant som det er, viser vel også dette ordet til vårt sinn og tanke. Men det er et godt bilde: alkohol tar bort kontrollen over oss. En full mann kan gjøre dumme ting han senere angret mye på. Han hadde ikke evne til å se konsekvensene av det han gjorde og lot seg rive med av egne og andres tanker.

Åndelig edru er den som har kontroll over syndelystene og ikke lar impulser styre livet. Han er verken i religiøs ekstase eller moralsk uansvarlig. Han våker over sitt eget liv. Å være edru og våke er to sider ved samme sak.

"Den som er rett edru og våken, som uforstyrret og uanfektet av denne verdens ting, er stille for Gud og med samlet sinn, kaster av seg kjødets treghet og river seg løs fra sin egen ånds innbilning, og vender alle sitt sinns krefter til den himmelske arven, sitt tros mål som er sjelens frelse" (W. F. Besser).

3) Videre skulle vi sette vårt håp til den nåden vi får når Kristus kommer igjen.

Han mener at de ikke må bli trette og gi opp når prøvelsene kommer. Og de måtte ikke misse håpet som evangeliet gir, men holde fast ved håpet om endelig frelse så lenge de er på jord.

Et bibelsk håp er noe mer enn et ønske eller en drøm om å nå frem.

Alle disse tre formaningene skal virke sammen: Vi både spenner beltet om livet, er våkne og edrue og holder håpet levende.

4) En fjerde formaning kommer nå: Vi skal være lydige barn, v. 14. Og her er vi kanskje inne i kjernen av den praktiske, hverdagslige helliggjørelsen.

Side 3.

Jesus død og forsoning gjorde oss hellige. *"På grunn av denne vilje er vi helliget ved at Jesu Kristi legeme ble ofret en gang for alle", og "med ett eneste offer har han for alltid gjort dem fullkomne som blir helliget"* (Hebr. 10,10 og 14).

"Hva Jesus har meg givet, gjør meg for Gud så kjær."

Det er han som er vår hellighet, og vi har ikke ære av det. Det er oppfyllelse av hans bønn: *"Jeg helliger meg for dem, så de også skal være hellige i sannhet"* (Joh. 17,19). Denne bønningen er oppfylt. Vi er fullstendig frelst i Jesus og *"lik"* Gud i denne mening.

2. Vi blir oppfordret til å leve hellig.

Den objektive hellighet er bare synlig for Gud.

Våre naboer og arbeidskamerater legger ikke merke til det. De ser hverdagslivet vårt.

Det er om dette den gamle kløkkerbønningen ble lest hver søndag: Å forbedre meg hver dag i et hellig liv og levnet. Og det er dette Peter skriver om i v. 13f.

Om dette skal vi si et par ting nå:

Vi blir **aldri ferdig** med det. Det er en prosess som varer livet ut. Jeg må stadig videre i dette. Ordet hellig betyr å være utskilt og innvidd, og slik vil kristenlivet alltid være preget av å skille lag med det verdslige og en ny innvielse til Gud. Det verdslige er gift for de kristne som lett tar livet av oss.

Denne side ved helliggjørelsen er da å *"bli bedre"* i det ytre. Vi blir aldri bedre eller gode nok i forhold til frelsen. Den er og blir av nåde for Kristi skyld.

Side 4.

Men vårt ytre liv kan bli bedre. Her må vi legge av syndige vaner og feil som ødelegger for oss selv og for andre.

Det gamle menneske, *"kjøtet"*, skal ødelegges og dø, og vi skal kle oss i det nye, sier ordet. Ef. 4,22. 24; Kol. 3,5-8.12.

Det betyr å leve etter Guds vilje og la vår egen vilje dø. Dette har vi for lite av i vår tid. Mange degger for mye med sin egen vilje og lyst.

Dette er summen av Peters ord: De skal være hellige, v. 16. Blir vi noen gang ferdige med det?

I Hebr. 12,14 står: *"Jag etter helliggjørelse"* (på nynorsk: streva etter).

Uten denne kampen vil gudslivet dø. Her skal vi altså lære oss å være nøye i pengesaker, med våre ord og verden. Tida vår er Guds eiendom, det er følelsene våre og alt vi elles har.

Peter benytter flere ord her:

1) Spenn beltet om livet, v. 13.

De brukte lange, vide kjortler på den tida, og de kunne hindre en rask gang eller arbeidet. Derfor måtte de binde kjortelen opp med beltet. Jfr. Ef. 6,14.

Slik skal en kristen alltid være beredt til å gå for Jesus og være i tjeneste for ham. Kanskje ville vi heller sagt det slik: brett opp armene og ta fatt. Denne formaningen viser til sinnet, om å vere beredt i tanke og sinn. Det betyr at vår tanke og hjerte ikke må være bundet eller påverket av denne verden.

Luther har en annen forklaring på dette ordet. Han sier at kilden for avkommet (barna) er livet (*"vår lend"*), og derfor taler ordet om renhet. Slik ei jomfru er fysisk ren og skyldfri, er sjelen åndelig ren ved troen. Ved den blir vi Kristi brud. Men hvis vi faller fra i falsk lære, blir vi ødelagt. Derfor blir avgudsdyrkelse av vantro kalt hor i Bibelen.